

Francosko. Koncem tega tedna se bode volila tretjina senatorjev ali udov gosposke zbornice. Vse stranke so seveda črez vse delavne, tudi socialisti.

Nemško. V pruskem državnem zboru so katoliški poslanci vprašali vlado, čemu da se v Gornji Šleziji razpuščajo shodi, kjer se govori tudi poljski. Taka je pruska svoboda!

Rusko. Trgovinska zveza Rusije s Kitajem hudo peče zlasti kramarske Angleže. Pri tem jim ni samo za ugled, ampak tudi za denar. — V Moskvi in Kijevu so bili nedavno med dijaki in delavci veliki nemiri. Radi tega je samo v Moskvi 1200 dijakov zaprtih.

Turško. Avstrijski poslanik Calice ima pri sultanu velik upliv; kajti na prigovarjanje poslanikovo je sultan obljubil in potem pomilostil armenske jetnike. — V Macedoniji so Grki bržčas zastrupili skopeljskega metropolita ali nadškofa Metoda. Novi metropolit Ambrozij se zdaj niti ne upa v cerkev iz strahu pred Srbi.

Črnogorsko. V veljavo je stopila nova vojna postava, ki določa, da mora biti vojak vsak moški do 60. leta. Štiri mesece mora služiti v stalni, pet let pa v nadomestni armadi. Najvišji poveljnik stalne vojske je princ Danilo.

Špansko. Veliko veselje je ta teden vladalo po vsej deželi, ker je glavni vodja kubanskih ustašev, Maceo, padel v vojski, njegov tovariš Gombez pa sam sebe usmrtil. Toda ustaja na Kubi še s tem ni končana.

Severna Amerika. V Trentonu so Američani napadli okoli tisoč laskih delavcev. Na srečo je posegla policija vmes. Mnogo je bilo ranjenih. Vlada Zveznih držav bode vsled tega gotovo še bolj oteškočila priseljevanje Evropecev.

Za poduk in kratek čas.

Leb-Kaméhn v Armeniji.

Leb-Kaméhn je še precej lep trg v Armeniji. Živijo v njem kristjani in Turki, a prvih je več, so olikanejši, pa eno napako imajo, preponižni, preskromni so. A Turčini, dasiravno v manjšini, so naduti, brezobzirni, morda leži to v krvi, morda zaradi svojega denarja. Istinite Turke bi še že prenesli, pa poturice, kristjane, ki so se poturčili, to so pravi vragovi. Resničen je pregovor: »Poturica gorja od Turka«.

Živi tukaj bogata poturica Mošnjak-beg, ki dela med nami velik nemir s svojimi v svoji trgovini nastavljenimi podložniki. Pri njem služi neki Mohamed Kirstek, ki zna sicer še dokaj dobro popravljati žrnje po hišah, svetilnice snažiti in užigati, a ne, pusti tako lahko prilike, zasramovati kristjane. Tako jih je nedavno imenoval gjaure, gjaurske pse, tako, kakor bi pri vas imenovali vaši ljubeznivi sosedi, Nemci in nemčurji, vas »windische Hunde«.

Šli smo ga tožit h kadiju. Tukaj sta dva sodnika, kadija, starejši in mlajši. Oba sta rojena kristjana, a mlajši se je, kakor se sluti, poturčil, starejši pa je zelo sramožljiv in boječ. Bilo nas je menda pri kadiju mlajšem kakih 30, naše priče poštene, nasprotno prav malo poštene, ves dogodek, krivica tako jasna, da smo za gotovo pričakovali obsodbe Mohameda Kirsteka.

A kadi mlajši se je bal, silno bal Turka obsoditi, ter iskal kakšen še tako tanek las, da bi ga potegnil iz jame. Smilil se nam je, kako se je zvijal, kako so mu srage tekale preko učenega čela. Pride mu pametna misel: »Bratje, pravi, odidite za pol ure, potem se pa vrnite, da vam izustim razsodbo!« — Odidemo, mi polni upanja, nasprotniki pobiti. Mladi kadi se posvetuje s svojimi

knjigami, študira koran, vrže slednjič vse v stran, ter se napoti k staremu kadiju. Razloži mu svoje bridkosti.

Stari kadi posluša, misli in misli, gladi svojo belo brado, odpre svoja usta, ter tako govori: »Brate, stvar je zelo zasukana! Kristjanov ne moreš obsoditi, ker so nedolžni. Turka pa ne smeš. Le pomisli, kaj bi porekli naši višji, ki so skoraj sami Turčini. Pregarjali bi naju, odvzeli bi nama lestvico k višjim službam. Sicer sva tudi mi dva prav za prav razžaljena s tisto psovko »gjaurski psi«, — oba povesita sramožljivo svoje oči, — vendar pa zaradi občenega blaga naj ne bo nihče kaznovan. V tem smislu razsodi. Salem!«

Ob določenem času se zopet vrnemo. Mladi kadi nas že čaka, zmagovito se mu svetijo oči. Začne: »V imenu našega presvetlega padišaha, kateremu daj Allah dolgo življenje, — vsi se s prekrizanimi rokami priklonimo do tal —, razsodim jaz vašo tožbo tako: Mohamed Kirstek se oprosti, zaradi pomanjkanja »dokazov« in iz »drugih« vzrokov. Kristjan tudi ne bo nobeden kaznovan, a vsaka stranka naj nosi svoje stroške. Salem allejkum!« Bili smo odpušteni.

Slišali in čitali ste že gotovo mnogokrat o pravičnosti naših turških sodišč, evo vam tukaj nov dokaz! Turki in poturice so se nam krohotali. A mi? Mlajši so skripali z zobmi, ter rekali, da drugi pot si sami poiščejo pravice s pestjo in handžarji, starejši pa so je mirili, da ne sile rabiti, morda pa bodo višji kadiji v mestu Cilmegi vendar pravično razsodili. Tja smo se tedaj pritožili.

Kako bo ondi pritožba rešena, bomo svoječasno poročali. Kaj ne, vi nas pomilujete v Avstriji? Kaj, ko bi pri vas kdo komu rekel gjaurski pes — toda pri vas ni gjaurov —, ko bi rekel »windischer Hund«, kaj ne, ta bi bil pri vas strogo kaznovan? Pri nas pa je žalostno. Tužna nam majka!

Glas iz Bolgarije.

Prijatelj našega lista nam je pisal nekaj iz zanesljivega vira, kar bodo gotovo radi čitali bralci »Slov. Gosp.« Zakaj znati, kako se po svetu godi, mika vsakega zvedeti. — V Bolgariji se začenja zdaj zima, kakor pri vas na Slovenskem. Najsi je bilo po leti (7. avg.) vročine 47° C. v senci, postane skoro pri nas mrz in zima, da je »huš«, in to najbolj meseca prosinca. Tedaj piha tu čez vlaško-ruski, severovzhodni veter, da zamrzne reka Dunava, po kateri se sanke drvijo za sankami, kakor po gladki trdi cesti. Tedaj pa pridejo v bližino prebivališč naših volkovi, na katere se začenja lov. Kdor zna dobro in hladnokrvno streljati, gre na lov, in če pa bolje da ostane doma, ker volkovi niso plahi — zajci.

Vina se je tu pridelalo mnogo in sicer zelo dobrega in močnega. Pa vino, najsi je dobro in močno, je zelo po ceni, da se bodete čudili. Tukajšno vedro, katero drži 18 litrov, je mošta veljalo le 60 stotink, kar je pa komaj 28 kr. av. denarja. Kaj ne, če bi ga Slovenci imeli po tej ceni — dali bi menda vendar slovo nesrečnemu žganjepitju, katero je strup za telo in dušo, in ugonablja mili slovenski narod! V Avstrijo se pa to vino ne pošilja zaradi prevelike carine (cola).

Na Slovenskem so žalostne politične razmere, ker se med seboj »kavsajo in ravsaajo«, in jih sosedi, nemški, laški in madjarski pisano gledajo in jim le škodujejo, kjer le morejo. Pa tudi na Bolgarskem je žalostno. Vlada pritiska na somišljenike in ti, kadar so pri vladnih jaslih, grabijo iz njih, da si napolnijo žepe svoje, po tem se le skrbijo — za Bolgarijo tužno, ne zmeneč se za slovanstvo. Ko so bile volitve, bili so hudi boji in kri je tekla. Kajpada se mnogo prikriva pri tem, pa kri vendar upije za maščevanje.

Armencev je polno zdaj tu. Zbežali so iz Carje-

vega grada in se jih je v Varni, Burgasu, Ruščuku naselilo čez 4000, po drugod pa še več. Krvoločen Turek jih preganja in kolje brez usmiljenja. Kakor vidite dosti-krat dolga polena drv na vozovih, tako so metali na vozove mrtve, med katerimi so bili še mnogi živi, ranjeni, ali po teh so udrihali Turki z debelimi gorjačami po glavi, trebuhu itd., udri po kristjanu, kakor mlatič z cepcem po snopu. Žalostno je to, da je človeka kar groza. Pa mnogo Armencev je tudi ničvrednih, imajo tajne revolucionarne družbe in zato morajo s takimi ničvredneži tudi dobri trpeti. Da bi se tako delalo z revolucionarnimi socijaldemokrati in framasoni — civilil bi ves neverni svet! Za danes dovolj odtod! ?

Smešnica. Od neke naročnice smo sprejeli te-le vrstice: Slavno uredništvo! Gledé na zadnjo, za ženski spol malo laskavo smešnico vsprejmite ta-le popravek, prav za prav dopolnilo: Vprašanje: Kdaj pa moški popolnoma molčijo? — Odgovor: Trinajsti mesec vsakega leta.

Razne stvari.

Domače. (Najvišje potrjenje.) Svetli cesar so potrdili g. Antona Goričarja za načelnika in č. g. J. Dekortija za podnačelnika okrajnemu zastopu v Gornjem gradu. Istotako so potrdili č. g. Fr. Zdolška za načelnika in g. M. Apata za podnačelnika vranskemu okrajnemu zastopu.

(Vojaška vest.) V torek se je iz Maribora preselil g. generalmajor grof Nostitz-Rieneck v Krakovo, kjer je postal divizionér. Grof Nostitz je tukaj dajal kot general najlepši izgled vojakom in meščanom s svojim verskopobožnim vedenjem, posebno ko je tolikrat vsprejel očitno sv. zakramente.

(Javna zahvala.) Vsem čč. gg. kolegom raj. g. Alojzija Rožmana, ki so darovali svojemu tovarišu za nagrobni kamen 54 gld. 50 kr.; in g. Francu Sršenu, trgovcu v Ljutomeru, ki je podaril opeko za podstavo, tako da se je za nizko ceno (54 gld. 39 kr.) postavil blagemu rajniku primerno lep spomenik na ljutomerskem pokopališču, izreka v imenu Rožmanove rodbine pri-srčno zahvalo — Jožef Ozmec, kaplan.

(Iz Šalovec pri Središču.) Volitev občinskega zastopa od dne 17. avgusta je od visoke c. kr. namestnije v Gradcu v vseh razredih ovržena. Pravega uzroka sicer ne znamo, ali morebiti zavoljo bolezni gospoda župana, ka-li? Bog ve, komu bode pri prihodnji volitvi svoj smejoči obraz Fortuna obrnila?

(Iz gornje Savinjske doline.) Ker je narodni trgovec, g. L. Schwentner v Brežicah založil šolske pi-sanke, katere je dež. šolski svet pripustil za šolsko rabo, bilo bi umestno, da jih upeljejo tudi naše šole; čemu denar siliti tujcu?

(Iz Gomilskega pri Celju.) V soboto je bila položena v rodbinsko rakev svakinja vojnega ministra Krieghammerja, rojena pl. Haupt.

(Morilca Fermeta), ki se je hlinil slaboumnega, poslali so iz Ljubljane zopet v Celje, ker so zdravniški spoznali, da je zviti roparski tiček popolnoma zdrav.

(Cerkvena vest.) Blagoslovljenje preslikane žup-nijske cerkve na Rečici se vsled smrti nepozabnega g. župnika, M. Sternada, preloži na Novo leto.

(Ogenj je v Peklu) pri Poljčanah upepelil na Device Marije, dne 8. dec. stan in gospodarsko poslopje M. Pahole, po domače »študent«. Zgorela mu je krma, slama, vozovi, obleka, 6 svinj in drugo. Hudi udarec zdaj v zimskem mrazu za družino in živino. Bil je sicer za-varovan — ali škode je še le 2000 fl. Neumorno so

branili naši pridni ognjegasilci pod poveljnikom g. Iva-nušem in obranili sosedna poslopja. Hvala gre tudi mla-demu Viktorju Belak. Žanetil je neki 9 letni fantek, ki je zjutraj klobuček iskal v krmi, v koji je spal, ter žigico zažgal. Hotel je gorečo krmo pogasiti, pa se hudo opeknel in moral v Maribor v bolnišnico. Nemarni oče je ubogega otroka usodi prepustil in šel v bolnišnico, zapuščen otrok pa postopal, beračil in spal, kamor je zadel. Vse gre v mesto, na kmetih pa je stiska brez podpornih društev.

(Književnost.) Narodni ilustrovani koledar za leto 1897. je izšel v tiskarni Dragotina Hribarja v Celju. Broširan stane 70 kr., krasno vezan pa 1 gld. — Družba sv. Cirila in Metoda je izdala E. Gangl-ovo spevoigro »Materine sanje«. Lepa knjižica stane 15 kr.

(V Celju je umrl) dné 14. decembra veleč. g. Florijan Kleine, kn.-šk. duhovni svetovalec, profesor in župnik v pokoju. Bil je vedno poseben prijatelj našega lista. Naj v miru počiva!

(Nesrečno žganjepitje.) V ponedeljek so našli v potoku pri Pongercih znanega žganjepivca Andréka mrtvega. Zmirom v mokroti v življenju in smrti. Takov konec je šnopsarjev in vendar svet ne pusti tega strupa. Bog se usmili vseh!

(Umrli je v Vuhredu) dne 13. dec. Franc Ko-vač, p. d. Brunčko, mnogoletni ud okrajnega zastopa marenberskega, kakor tudi večletni odbornik srenjskega in solskega odbora pri Sv. Antonu in v Vuhredu.

(Umrli je) po dolgotrajnej in mučnej bolezni dne 15. dec. gospod Anton Freuensfeld, učitelj v Ormožu. Bil je vzgleden učitelj ter vnet narodnjak. Bodi mu zemljica lahka!

(Nesreča v kamenolomu.) Dne 11. decembra sta Ignacij Mithans in Jožef Ladinek v kamenolomu g. Janeza Franca v Ribnici z janitom nabila pečino, da bi jo razstrelila. Ker se smodnik ni užgal, začneta v do-tično luknjo vrtati, na kar se sproži ter Mithansa ubije, Ladineku pa odtrga obe roki in grozno opraska po licu, da je ob oči.

(Nezakonska mati.) Dne 11. decembra so našli v Mariboru na desnem bregu Drave v vodi mrtvega novorojenega otroka, ki je imel na vratu kamen obešen. Nečloveško mater pa zdaj išče roka pravice.

(Osebna vest.) Slovenščine popolnoma nezmožni geometer v Ljutomeru, g. Moric Schreiber, je vendar premeščen in sicer v Muravo, na njegovo mesto pa pride iz Celja g. Janez Lieber.

(Nesreča v hosti.) Ko so dne 11. dec. Vincenc in Jožef Vrbnjak ter Franc Mlinarič v Vodislavcih pri Ljutomeru podirali hrast, padla je veja Vinc. Vrbnjaku tako nesrečno na glavo, ravno na sence, da je revež takoj mrtev obležal.

(Prošnja iz Ljutomera.) Učiteljstvo Franc-Joželove šole priredi dne 20. dec. božičnico z razde-litvijo obleke in obuvala in dne 6. jan. 1897 tombolo v prid ubogih šolskih otrok. Obračamo se do vseh pri-jateljev šole in šolske mladine, osobito do gg. ljutomer-skih rojakov z uljudno prošnjo, da naj blagovolijo to dobrodelno podjetje kolikor mogoče gmotno podpirati z božičnimi darili, v denarju ali blagu, in z darili primernih dobrotkov, katere s hvaležnostjo sprejema šolsko vodi-teljstvo.

Društvene. (Dijaški kuhinji v Mariboru) je daroval g. Fr. Gerec, veleposestnik in trgovec v Pi-secah, 3 gld. Bog plati!

(V odbor »Celjskega pevskega društva«) so bili izvoljeni pri občnem zboru dne 12. dec. naslednji gospodje: Predsednik: dr. Hinko Šuklje, zdravnik; pod-predsednik: Ivan Rebek, hišni pos. in ključarski mojster; tajnik: Franjo Jošt, knjigovodja posojilnice; blagajnik: Franjo Krajnc, učitelj; odbornika: Andrej Perc, notarski